

Sygn. akt III AUz 131/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Krzysztof Szewczak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Urszula Goluch-Nikanowicz

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2023 r. na rozprawie

sprawy z wniosku M. K.

z udziałem zainteresowanego (...) Spółka Komandytowa w L.”

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o przeniesienie odpowiedzialności z tytułu zaległych składek

na skutek zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

na orzeczenie o kosztach procesu zawarte w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 24 marca 2022 r. sygn. akt VIII U 789/17

p o s t a n a w i a :

I . zmienić zaskarżone orzeczenie o kosztach procesu w ten sposób, że zasądzone koszty procesu podwyższyć do kwoty 900 (dziewięćset) złotych;

II. zasądzić od M. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Krzysztof Szewczak

III AUz 131/22

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 marca 2022 r. Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił odwołanie M. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 1 lutego 2017 r., nr (...), ustalającej, że M. K. jako komplementariusz (...) spółki komandytowej w L. ponosi odpowiedzialność za zobowiązania tej spółki z tytułu nieopłaconych składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie 2 220,08 zł.

Kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, Sąd Okręgowy zasądził od M. K. na rzecz pozwanego organu rentowego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II wyroku). Jako podstawę prawną tego rozstrzygnięcia Sąd I instancji wskazał przepisy art. 98 k.p.c. w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. 2018 r., poz. 265).

Zażalenie na powyższe orzeczenie o kosztach procesu wniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.. Pozwany organ rentowy zarzucił temu orzeczeniu naruszenie:

1/ § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych poprzez jego niezastosowanie w sprawie objętej hipotezą tej normy, czyli w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, oraz naruszenie § 9 ust. 2 tego rozporządzenia poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że sprawa z odwołania od decyzji ZUS ustalającej odpowiedzialność członka zarządu spółki za jej zobowiązania z tytułu nieopłaconych składek jest sprawą o świadczenie pieniężne z ubezpieczenia społecznego;

2/ art. 98 § 1 i 3 k.p.c., bez konkretyzacji przy tym na czym polegało naruszenie tych przepisów.

W konsekwencji tych zarzutów pozwany organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia o kosztach procesu poprzez zasądzenie od M. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. kwoty 900 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, a nadto o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie, ponieważ zostały w nim przedstawione zarzuty skutkujące zmianą zaskarżonego orzeczenia o kosztach procesu.

Trafnie organ rentowy zarzucił, że ustalając wysokość podlegających zwrotowi na rzecz organu rentowego kosztów procesu obejmujących koszty zastępstwa procesowego, Sąd I instancji ustalił wysokość wynagrodzenia radcy prawnego reprezentującego pozwany organ rentowy z zastosowaniem błędnej podstawy prawnej. Sąd Okręgowy jako podstawę prawną ustalenia stawki tego wynagrodzenia zastosował przepis § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. 2018 r., poz. 265), podczas gdy przepis ten nie mógł mieć zastosowania w sprawie niniejszej. W sprawach o należności z tytułu składek i wysokość zadłużenia oraz przeniesienie odpowiedzialności za zaległe składki stawkę wynagrodzenia radcy prawnego ustala się bowiem na podstawie § 2 ostatnio powołanego rozporządzenia (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2019 r., III UZP 9/19 – OSNP 2020, nr 10, poz. 109), to jest według wartości przedmiotu sprawy. W postępowaniu przed Sądem I instancji wartość przedmiotu sprawy (sporu) wynosiła 2 220,08 zł. Przy takiej wartości przedmiotu sprawy stawka minimalna opłaty za czynności radcy prawnego (stawka wynagrodzenia), zgodnie z § 2 pkt 3 powołanego wyżej rozporządzenia wynosi 900 zł. W związku z tym zaskarżone orzeczenie o kosztach procesu zawarte w pkt II wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 24 marca 2022 r. podlegało zmianie poprzez podwyższenie zasądzonych tam kosztów procesu do kwoty 900 zł, czemu Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 3 k.p.c. oraz art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. i § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. 2018 r., poz. 265), dał wyraz w pkt I postanowienia.

W zażaleniu organ rentowy domagał się również zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, jednocześnie wskazując, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 2 220,08 zł, a więc odpowiada wartości przedmiotu sprawy. Tak oznaczoną wartość przedmiotu zaskarżenia nie można uznać za prawidłową, ponieważ w razie zażalenia na zawarte w wyroku postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania wartość przedmiotu zaskarżenia zależy od wysokości tych kosztów, nie zaś od wartości przedmiotu sporu w sprawie zasadniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2011 r., II UZ 31/11 – LEX nr 1312359). W związku z tym w niniejszym postępowaniu zażaleniowym wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi różnica stawki wynagrodzenia radcy prawnego

ustalonej prawidłowo na podstawie § 2 pkt 3 powołanego wyżej rozporządzenia (900 zł) i stawki tego wynagrodzenia zasądzonej przez Sąd Okręgowy na podstawie § 9 ust. 2 w/w rozporządzenia (180 zł), wynosząca 720 zł. Według tej wartości przedmiotu zaskarżenia (720 zł) należało ustalić stawkę wynagrodzenia radcy prawnego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym. Stosownie do § 10 ust. 2 pkt 2 w związku z § 2 pkt 2 powołanego wyżej rozporządzenia stawka tego wynagrodzenia wynosi 240 zł i taka kwota została zasądzona na rzecz organu rentowego tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c. i art. 397 § 3 k.p.c. oraz § 10 ust. 2 pkt 2 w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. 2018 r.. poz. 265).